

Sakramentet och att bli mer kristuslik

Föddes i **American Fork, Utah**

den 21 januari 1945

Arbetade som **advokat**

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kворum

Inröstades som medlem i de **tolv apostlarnas kворum**

i april 2008

Som trettonåring hjälpte han till efter sin mammas operation genom att **baka bröd.**

Han fortsatte med det tills han började på college.

Giftte sig med Katherine Jacob 1968 i **Salt Lake-templet.**

Har **5 barn** och **16 barnbarn**

Symboliken i Herrens nattvards sakrament är vacker att begrunda. Brödet och vattnet representerar hans kött och blod, han som är livets bröd och det levande vattnet (se Joh. 4:10), och är en fängslande påminnelse om det pris han betalade för att återlösa oss. När brödet bryts minns vi den lidande Frälsarens sargade kött. När vi dricker vattnet tänker vi på blodet han utgöt i Getsemane och på korset och dess helgande kraft (se Mose 6:60).

Men att symboliskt äta hans kött och dricka hans blod har ytterligare betydelse, nämligen att införliva i oss Kristi egenskaper och natur. ... När vi tar del av sakramentets bröd och vatten varje vecka bör vi begrunda hur helt och fullständigt vi måste införliva hans natur och mönstret för hans syndfria liv i vårt eget liv och vårt väsen. Jesus hade inte kunnat sona andras synder om han inte själv hade varit syndfri. Eftersom rättvisan

inte kunde göra anspråk på honom, kunde han offra sig själv i vårt ställe för att tillfredsställa rättvisan och sedan visa barmhärtighet. ...

Att äta Frälsarens kött och dricka hans blod innebär att vi tar bort från våra liv allt som inte rimmar med en kristuslik natur samt att vi gör hans egenskaper till våra. Det här är den större innebörden av omvändelse, inte bara att vända sig bort från tidigare synder, utan att vi "vänder hjärta och vilja till Gud" och går framåt (se Handledning för skriftstudier, "Omvända sig, omvändelse"). Gud visar oss våra fel och brister, men han hjälper oss också att göra så att det svaga blir starkt (se Eth. 12:27). Om vi uppriktigt frågar: "Vad är det då jag saknar?" (Matt. 19:20) överlåter han inte åt oss att gissa, utan svarar oss kärleksfullt för vår glädjes skull. Och han ger oss hopp. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2017.